VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY MĚSÍČNÍK ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK XLVIII

7

ČERVENEC 2019

NOVINKY Z KNIHOVNY

K dovolené patří kniha. Třeba z knihovny.

strana 8

ROZHOVOR

Miroslav Švec, hospodář Myslivec-kého spolku Vltava Volary.

strana 13

OSOBNOSTI VOLARSKA

Malíř a fotograf Franz Veits.

strana 17

Hořelo v Domečku. Tedy jako.

Turistická sezona je v plném proudu.

Osmáci se sešli po mnoha letech.

Wallern in Burgenland slavil tři čtvrtě tisíciletí.

Království modelářů se otevřelo veřejnosti.

Zuška rozezněla kino.

Červená Karkulka a Perníková chaloupka vždy potěší.

foto Jaroslav Pulkrábek

Písecká spojka Krále Šumavy ve Volarech.

Foto měsíce

Čas od času se objeví fotografie, která probudí v hloubi mysli zapomenuté vzpomínky a sem tam i nějaké to jméno. Leckdo z postav zachycených na snímku již nechodí po tomto světě druzí notně zestárli. Jen kostelní věž je stále stejně mladá.

-jp-

Zprávy z radnice

Z Rady města

V měsíci červnu se Rada města sešla dvakrát, kdy dne 5. 6. 2019 rozhodla v souladu s výsledkem veřejné zakázky malého rozsahu akci Rekonstrukce hlediště kina v domě na adrese Náměstí 27, Volary, přidělit uchazeči Divadelní služby Plzeň s.r.o. Jedná se o zakázku na pokládku nových koberců v prostoru stupňovitého hlediště a dodávku 184 ks kinokřesel. V tomto měsíci se konalo i Zastupitelstvo města, a to dne 24. 6. 2019. Na tomto zastupitelstvu byl mimo jiné schválen prodej pozemků v areálu bývalých kasáren za účelem vybudování obchodního centra. Dále zde bylo schváleno pořízení Změny č. 1 Územního plánu Volary, kdy dojde k rozšíření plochy k výstavbě nové hasičské zbrojnice a budovy záchranné služby do pozemku „hasičské louky".

- **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**
  Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
  e-mail:zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498
- **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ČERVENCE 2019**

Sloupek starosty

24. června projednávalo zastupitelstvo několik zásadních bodů.Prvním bylo zrušení městské firmy Sesazovna dýh s.r.o. Ve své době pro město velmi významný podnik zaměstnával řadu lidí a přinášel městu peníze. Postupem času z mnoha důvodů začal na trhu ztrácet své opodstatnění a posledních několik let se město snažilo náhradní výrobou zachovat alespoň pracovní místa. Přesto docházelo k dalšímu útlumu, a proto v roce 2016 vedení města dohodlo přechod zaměstnanců k soukromé firmě, s.r.o. existovalo nadále pouze jako správce majetku a v lednu 2018, naštěstí již s minimálním počtem zaměstnanců, ukončilo činnost. Velké poděkování patří paní Martině Pospíšilové, která se jako starostka města poté, co se ve vedení firmy vystřídali tři jednatelé, sama chopila této funkce a zajistila práci ještě na několik let. Vzhledem k současné situaci, kdy je firma již bez zaměstnanců, rozhodli zastupitelé firmu zrušit.

Druhým bodem byl prodej pozemku v kasárnách pro výstavbu obchodního centra, kde vedle potravin bude i několik dalších obchodů zaměřených na oblečení, textil a domácí potřeby. Pro prodej hlasovalo 13 ze 14 přítomných zastupitelů, jeden byl proti.

Půjde-li vše podle plánu a budou vyřízena všechna potřebná povolení, začne se stavět na jaře příštího roku a na konci téhož rokubude centrum otevřeno. Součástí stavby je řešení křižovatky a odbočovacích pruhů pro kamiony při vjezdu do bývalých kasáren.

Dále byla schválena žádost o dílčí změnu současného územního plánu pro stavbu nové hasičské zbrojnice, jejíž součástí bude budova záchranné služby. Stát by měla nad současnou hasičárnou s tím, že zahrádky, které jsou v této lokalitě významným odpočinkovým prvkem pro obyvatele sídliště, ohrozí minimálně.

V diskusi byli zastupitelé seznámení s vizí nadregionálního symbolu města, který by byl jistě zajímavý i pro rozvoj cestovního ruchu dané lokality. Řeší se oživení budovy bývalého pivovaru, historicky unikátní stavby, která by ve spojení s pivovarským parkem mohla vedle dřevěných roubenek vytvořit novou image města. V současné době jednáme se soukromým vlastníkem o dalším osudu objektu a v průběhu léta bude zpracovaná studie řešící možnosti dotačních titulů. V objektu by mohlo vzniknout kulturní centrum s divadelní scénou, galerií, koncertním a přednáškovým sálem. Zároveň by poskytovalo i zážitkové ubytování zaměřené svým programem i vybavením na rodiny s dětmi.

Na závěr bych vám rád popřál krásnou dovolenou a mnoho šťastných chvil strávených pod otevřeným nebem.

Vít Pavlík, starosta

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ vydává město Volary ■ Šéfredaktor: Jaroslav Pulkrábek, redakce: Miroslava Höhneová, Ladislav Beran, Petr Čmerda, Veronika Kuncová ■ Redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů a vyhrazuje si právo na úpravu délky textů Za původnost a obsahovou správnost ručí autor ■ Příjem příspěvků – Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Vychází v nákladu 1650 ks první týden den v měsíci ■ Grafické zpracování Petr Marek ■ Tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví ■ Reg. č.: MK ČR E 12494.

Kalendář, jaký si Volary zaslouží

Ve spolupráci s Muzeem fotoateliéru Seidel Český Krumlov připravilo Kulturně informační centrum Volary kalendář na rok 2020 s názvem Volary – dřevěné srdce Evropy. Díky kvalitním podkladům ze Seidlova fotoateliéru bylo možné zvolit formát A3. Svůj díl práce odvedla i Tiskárna Černý, kde si vyhráli s úpravou a čištěním fotografií, a především předvedli kvalitní tisk. To vše je znát jak na výsledku, tak především na zájmu o kalendář nejenom mezi Volarany. Hned první dny prodeje ukázaly, že se náš volarský kalendář v ohromné konkurenci šumavských kalendářů rozhodně neztratí.

Fotografie jsou umístěny tak, že do nich nezasahuje žádný nápis či logo, a neruší tak jedinečnou krásu starých fotografií.

Kalendář si můžete zakoupit ve volarském muzeu či v infocentru za 160 Kč. A neváhejte, opravdu stojí za to a opravdu jde na dračku.

redakce

Letní dovolená

Ordinace MUDr. Michaely Neumanové
1. - 5. 7. 2019 a 22. 7. - 2. 8. 2019
odborný zástup MUDr. B. Laněk

Svaz tělesně postižených v České republice, z.s. Volary

Naši oslavenci v červenci 2019

Věra SKALICKÁ
Anna SPĚVÁKOVÁ
Vlastimil PLÍŠEK
Anna HUNDSNURSCHEROVÁ
Marie DOPITOVÁ
Miluše LIŠKOVÁ

Julie ČISÁROVÁ
Anna STREJČKOVÁ
Jiřina SUKOVÁ
Pavel KOZÁK
Jiří ŠVARC

V květnovém čísle Volarského zpravodaje chybou sazby v seznamu oslavenců chyběla dvě jména. Za redakci se omlouváme a dodatečně blahopřejeme
Drahoslavě ZACHOVÉ a Evě LEJSKOVÉ

Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví, štěstí a životní pohodu.

Váš bezpečný přístav
Portus Prachatice

Každý řeší své problémy. Záleží na tom, zda si s nimi dokáže poradit sám.

Pokud se k někomu dostane doporučení navštívit Krizové centrum – centrum pomoci rodině a dětem, zalekne se a řekne si, že na tom není tak špatně, aby nás musel vyhledat. Snad i proto, že ve společnosti panuje názor, že kdo si neporadí se svým životem, je slaboch. A jak by pak na něj ostatní pohlíželi?

Pracovnice Krizového centra, Kateřina Hájková a Petra Půbalová, se však setkávají s opačným pohledem. Příchozí oceňují hlavně to, že jim někdo naslouchá. Že mohou sdělit svůj úhel pohledu, aniž by je za to někdo odsoudil. Že nemusí za každou cenu dostat radu, pokud o ni nestojí. A odcházejí s pocitem, že jim je lépe, že se jim ulevilo. Ne nadarmo se říká – sdílená starost, poloviční starost. Skrze naslouchání a podporu si totiž buď člověk uleví, či mu to pomůže k vidění cesty, která dosud byla zarostlá pouze trny.

„Možná je název Krizového centra nešťastný. Každý z nás má však své problémy, trápení, které chce řešit. My vás v tom nenecháme samotné. Pro nás nejste slaboši, naopak. Chce to kus odvahy. Každá změna, krok vpřed totiž může stát mnoho sil," sdělila realizátorka služby Kateřina Hájková.

Krizové centrum pod názvem Portus Prachatice sídlí v Prachaticích na Velkém náměstí 14 a je lidem dostupné každý pracovní den od 8 do 16 hodin. Domluvení osobní schůzky předem je vítáno z důvodu garance časového prostoru. Pracovnice je možné kontaktovat na tel. 736 213 002 či na Facebooku, Messengeru, WhatsApp. Služba je poskytována zdarma a je dostupná široké veřejnosti již od šesti let věku.

„Nejčastěji řešenými tématy jsou rozvod, odchod partnera, vztahové problémy, výchovné problémy, onemocnění sebe či blízkých, úmrtí v rodině a jiné situace, se kterými si člověk neumí poradit sám. Abychom vám naši práci více přiblížili, můžete očekávat v dalších číslech zpravodaje nástřely příběhů a jejich řešení." Každý má svůj problém, nebojte se o něm mluvit.

Co se dělo na škole v červnu?

Každý měsíc má svůj specifický charakter, rytmus, tempo, náladu a barvy. Červen na školách bývá pestrý a klade téměř ve všech směrech zvýšené nároky na žáky, rodiče a pedagogy.

Sešity jsou popsány, okna do tříd otevřena, školní tašky měníme za batohy se svačinou na výlet, ocenění za práci a výkon dostává podobu medaile, pochvalného listu nebo desek s celoročními výkresy. Školní červen je prostě nezaměnitelný kaleidoskop barev, úsměvů z těšení a smutku z loučení. Máme-li vybrat jeden symbol za všechny, pak jím mohou být třídní trička. Celý měsíc v nich na chodbách školy potkáváte páťáky a deváťáky. Jsou symbolem loučení i spojení zároveň.

Spojení a loučení - to byl i 1. ročník Memoriálu Milana Míka, nezapomenutelného kolegy a učitele, který nás opustil v listopadu loňského roku. Pan učitel Petr Kunc, který převzal štafetu organizace lehkoatletické olympiády žáků 2. stupně, přišel s nápadem zapojit do soutěžení s dětmi i pedagogický sbor. Tak si to kdysi Milan Mík přál. Jeho myšlenka se stala ve středu 12. 6. skutečností. Od rozpačitých úsměvů na provozní poradě k realizaci myšlenky nebyla jednoduchá cesta, ale více než desítka učitelů se nakonec byla ochotna nechat zapsat do soupisky, nazula tenisky a byla připravena změřit své sportovní síly s dětmi. Až na světlé výjimky nám ve výsledkových listinách patřily zadní pozice. O to silněji jsme však prožili de Coubertinovo okřídlené: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se!“

Dalším červnovým zážitkem bylo pasování prvňáčků na čtenáře. Ceremoniál proběhl v nádherné atmosféře a v duchu rytířské úcty k psanému slovu. Díky za něj patří paním knihovnicím M. Zvonkové a L. Škrnové, řediteli KIC J. Pulkrábkovi a paní místostarostce J. Bártové, kteří připravili všem účastníkům nezapomenutelný zážitek. Své třídy s láskou a jistě i se vzpomínkami na uběhlý školní rok sledovaly paní učitelky K. Jandejsková (1. A), I. Harvalíková a p. as. J. Jerhotová (1. B).

Rádi bychom na tomto místě poděkovali všem, kteří se v letošním školním roce podíleli na akcích pořádaných školou, podporovali její myšlenky a cíle.

vedení ZŠ Volary

Volarští žáci ve „městě nad Temží“

Jednou za dva roky organizuje naše škola zájezd do Velké Británie. Letos se uskutečnil na začátku června. Škola opět oslovila osvědčenou CK Scholare. Zájem o účast byl velký, příležitost navštívit zemi dostalo 53 dětí. Během zájezdu žáci získali mnoho nových zkušeností. Anglicky se sami museli domluvit v hostitelských rodinách a setkali v nich s odlišnou kulturou a zvyklostmi. V Londýně cestovali metrem a nakupovali na známé Oxford Street. Viděli sídlo britské královny, budovu parlamentu, projeli se lodí po Temži a prohlédli si město ptačí perspektivou z London Eye. Navštívili zábavní park Legoland a prohlédli si studia, ve kterých se natáčely některé scény pro filmovou sérii „Harry Potter“. Vzhledem k náročnosti programu jsme se vrátili domů unaveni, ale zároveň spokojeni a plni zážitků.

Věříme, že naše škola bude díky dobré spolupráci s rodiči v tradici pořádání zahraničních zájezdů pokračovat, a rozšiřovat tím obzory dalším dětem.

Andrea Nováková

foto na stránce: R. Řezanková, J. Fistrová, A. Lazarovičová

Červen v mateřských školách

Červnové dny ve školkách jsou za námi a nastává prázdninový provoz. Poslední měsíc byl pro nás i děti opravdu pestrý a plný akcí. Oslavili jsme společně Den dětí, který je vždy veselý, plný soutěží, odměn a bývá zakončený malou dětskou diskotékou. Předškolní děti měly program náročnější, čekalo je dopravní hřiště a výukový program v DDM, byly se naposledy podívat v knihovně a jako každý rok byly pozvány do ZUŠ na výchovný koncert. Zodpovědně se připravovaly na své slavnostní rozloučení se školkou, které proběhlo 20. 6. společenském sále Městského hotelu Bobík. Dále všechny děti viděly program se živými sovičkami a Mobilní planetárium s 3D programem. Divadlo Zvoneček nás navštívilo v posledním týdnu s pohádkou „Sůl nad zlato“. Pro rodiče budoucích předškoláků byla připravena informativní schůzka, kde byli seznámeni s podrobnostmi povinného předškolního vzdělávání. Obě mateřské školy zakončily celoroční projekt České obce sokolské, zaměřeného na pohybovou aktivitu a rozvoj pohybových dovedností dětí. Jak to už bývá, při sportovních akcích se dostávají medaile, a tak i naše děti dostaly od Sokola krásné medaile, diplomy a jiné dárečky za splnění všech pohybových úkolů. Školka prázdniny nemá, ale ráda bych touto cestou poděkovala v první řadě svému kolektivu za skvěle odvedenou práci ve školním roce 2018/2019, rodičům, organizacím, školám a vedení města Volary za jejich ochotu a spolupráci. Velký dík patří sponzorům, kteří nám v letošním školním roce poskytli sponzorské dary, a to manželům Koňaříkovým, firmě WOOD FOX forest s.r.o. a manželům Morongovým. Pro letošní školní rok se s Vámi, vážení čtenáři, loučím a přeji všem příjemně prožité letní dny.

Michaela Dědičová, ředitelka MŠ

Dne 29. června uplyne 5 let od doby, kdy nás navždy opustila milovaná manželka, maminka, babička paní

Anna Borošová.

S láskou vzpomínají manžel a dcery s rodinami.

Dne 3. 7. 2019 uplyne 10 roků od úmrtí naší maminky paní

Marie Mondekové

a 5. 7. 2019 uplyne 12 roků od úmrtí naší sestry

Milušky Brázdové rozené Mondekové.

Kdo jste je znali, vzpomeňte s námi. Vzpomínají děti a sourozenci.

Očím jsi odešel, v srdcích si zůstal…

Dne 1. 7. 2019 uplyne smutných 5 let, kdy nás navždy opustil milovaný manžel, tatínek, dědeček a pradědeček pan

Václav Kovář.

S láskou vzpomínají manželka Anna a děti s rodinami. Děkujeme za tichou vzpomínku.

Dne 24. 6. 2019 uplynulo 5 let ode chvíle kdy nás navždy opustila paní

Olga Zelenková.

Vzpomíná, manžel, synové Antonín, David, Václav a dcera Denisa s rodinou.

Bez Vás, maminko a tatínku, těžko se nám životem kráčí, při vzpomínce na Vás se nám slzy do očí tlačí. Nestihli jsme Vám naposledy sbohem dát, za vše, co jste pro nás udělali, poděkovat.

Dne 31. 7. uplynulo 11 smutných let, kdy utichlo srdíčko naší maminky

Antonie Valíčkové

a dne 26. 8. to bude 16 let co nás opustil zlatý taťka

Karel Valíček

S láskou vzpomínají děti Růžena, Hana, Marta a Štefan s rodinami

Zamyšlení nad demonstracemi

Již několik týdnů probíhají po celé republice mediálně čím dál kontroverznější demonstrace pod hlavičkou Milionů chvilek pro demokracii. Kladu důraz na „mediálně kontroverzní“, protože tyto události ukazují jeden z důvodů, proč je, dle mého názoru, nutno přikládat aktuální situaci velkou důležitost. Výrok „média jsou hlídacím psem demokracie“ přestává platit ve chvíli, kdy se stávají nástrojem politiky, v případě naší země (ale i např. Maďarska) té nejvyšší. Mnoho lidí, kteří se v současné době nesnaží proniknout do podstaty problému, může mít často velmi zkreslené představy o motivech, které svolávají tu menší, tu velké skupiny občanů na náměstí.

Volary jsou krásným vzorkem malého městečka, kde je možno v každodenním kontaktu a naprosto jmenovitě potkat odpůrce současné politiky, kteří vědí, co se děje a proč jsme jen krok od staronové totality, tzv. „mlčcící většinu“, která se o dění ve společnosti nezajímá z různých důvodů, ale také zastánce silných autorit, které zdánlivě působí jako ty jediné rozumné a vyrovnané v současném občanském „šílenství“. Mým záměrem není kritizovat ani pranýřovat ty, kteří se do současné vlny neklidu občanů nezapojují. Rozumím nechuti zaobírat se politiky, mezi kterými se v posledních letech marně hledá někdo, komu se dá věřit. Rozumím pohodlnosti zapnout si večer televizi a nechat si vyložit dění z domova i ze světa bez nutnosti ověřování zdrojů. Rozumím tomu, že soukromé starosti pohltí veškerou energii k „řešení“ věcí veřejných. A rozumím tomu, že je těžké najít zdroj informací, na který se můžeme spolehnout. A rozhodně i strachu z neznámého.

Proto zcela bez ambicí, spíše pro zajímavost, přináším vlastní kousek příběhu, který mě na volarské náměstí přivedl. Ač učitelka, jsem spíše introvert, který nesnáší davy. Nejsem schopna ani nahlas fandit oblíbenému sportovci či týmu, natož skandovat hesla, se kterými bych i ráda vnitřně souhlasila. Začátek demonstrací mě proto naprosto minul. Televizi nemám, na internetu jsem si vybírala tu trošku zpráv, které nijak „nezaváněly“ rozhádaným a agresivním světem politiky. Už jen proto, že studium historie a osobní zájem o mediální výchovu mě doposavad učí dvě věci. Za prvé–nikdy nepoznáte, co se skutečně děje, dokud od události neuplyne dostatek času (s oblibou se uvádí padesát let). Za druhé – média realitu neukazují, nýbrž tvoří, a jejich úhel pohledu hodně závisí

na tom, kdo je vlastní. Proto jsem se obrátila k lidem, kterým věřím. Mám štěstí na přátelství se vzdělanými, inteligentními osobnostmi pestré palety oborů, které pochází z různých částí naší země a které mají schopnost rozeznat s nadsázkou „dobro od zla“ dříve než já a mají přehled o společenském dění. Ovšem stejně jako já nepodléhají módním vlnám názorů, a pokud už si vytvoří nějaký pevný postoj, jsem přesvědčena o tom, že bez silného motivu by se do ničeho „davového“ nezapojovali.

Z diskuse a následné chuti začít si vyhledávat a ověřovat zprávy jsem získala důvody k účasti na demonstracích. Nechci žít v zemi, kde mám z daní platit takové nehoráznosti, jakými jsou obrovské dotační podvody. Netoužím mít v čele státu někoho, kdo pohrdá svými voliči. Připadá mi nebezpečné, že někdo skupuje velké firmy a média a dosazuje na důležitá místa lidi, kteří mu zajistí beztrestnost. Uvědomuji si vzácnost půdy a nelíbí se mi její jednostranné využívání neekologickými plodinami. A to vše se děje. Mám silný pocit, že v tomto případě není nutno čekat půl století na ověření, zda je toto fakt, nebo „hoax“. Zároveň nečekám, že se to vše vyřeší tak nějak samospádem a řízením shůry. Proto podporuji a budu podporovat občanskou iniciativu, ať využije petic, demonstrací, stávek atd., dokud mi to zdravotní či „jiný“ stav dovolí.

Na závěr bych se ráda zamyslela nad samotným smyslem demonstrací. Společenský tlak sám o sobě je důležitý. Pod kým se třese zem, nemůže dlouho zůstat pevný (jinak je to blázen, nebo vizionář, ale vizionář nekrade). V dnešní době unikání do soukromí a do virtuální reality mi připadá užitečné setkat se s živými lidmi venku, prolomit svůj osobní ostych a začít si povídat. Tento efekt jsem od demonstrací nečekala a jsem za něj velmi vděčná. Člověk má najednou pocit, že není tím „naivním blbcem“, který věří na určité ideály sám nebo jen s hrstkou přátel. Potenciál demonstrací se možná časem vyčerpá a možná nebude tím impulsem, který změní současný tristní stav. Ale možná je začátkem něčeho důležitějšího – probuzení ospalé lidskosti a její návrat do světa úředníků a politiků, obnovení solidarity mezi bdělými a duchaplnými bytostmi, přiznání síly neagresivním, ale trvalým hodnotám, jako je ta generacemi diktátorů „fackovaná“ pravda. Děkuji všem, kteří se účastní nebo jen sympatizují, ale také všem, kteří pochybují a hledají odpovědi.

Veronika Kuncová

inzerce

Prodej palivového dřeva

Městské lesy Volary, s. r. o.

Prodáme palivové dřevo:
- odřezky z manipulace dřeviny smrk, jedle, borovice cena 350,- Kč/prm (včetně DPH)
- 2 m výřezy smrk, jedle, borovice cena 450,- Kč/prm (včetně DPH)

Kontakt: p. Stuchlík, tel.: 724 633 170

Nové tituly

Beletrie

Měšťan Jan: Písecká spojka Krále Šumavy

Skutečný příběh skupiny lidí z Písecka, Vimperska a Prachaticka, kteří v letech 1949-1951 spolupracovali s legendárním Králem Šumavy Josefem Hasilem. Zpracováno na základě autentických vzpomínek píseckého taxikáře, který Josefa Hasila vozil, a dostupných archivních materiálů. Doplněno fotografickou přílohou.

Pecka Josef: Toulání Šumavou a Pošumavím

Kniha přinese tipy na 67 tras pro pěší a cyklisty od Nýrska po Lipno. Ty vás zavedou také na místa, která nejsou zatím příliš známá a navštěvovaná, přestože jim atraktivita nechybí. Kdo je všechny projde nebo projede, může pak tvrdit, že viděl celou Šumavu. Josef Pecka pracuje jako profesionální průvodce Šumavu a také o Šumavě často publikuje.

Palán Aleš: Miss exitus

Nový román známého publicisty a spisovatele Aleše Palána zavádí čtenáře do prostředí domácího hospice. Ema, pracovnice domácího hospicu, který poskytuje péči umírajícím klientům v jejich domovech, zažívá během jediného dne několik zásadních životních zvratů

Gabaldon Diana: Ledový dech

Claire Fraserová se narodila v roce 1918, ale své štěstí a životní lásku našla až v minulosti. Při svých toulkách skotskou krajinou totiž objevila magickou stavbu, která ji přenesla o dvě stě let zpět – do časů Jamieho Frasera, do kterého se okamžitě bláznivě zamilovala. Nyní, v roce 1772, však oba stojí před těžkým rozhodnutím, zda splnit nový guvernérův rozkaz. JamieFraser totiž od Claire, která se mezitím stala jeho manželkou, ví, že kolonie za tři roky vyhlásí nezávislost a krutě zatočí s těmi, kdo zůstali loajální králi. Zvítězí smysl pro povinnost, nebo pud sebezáchovy? To si přečtěte v šestém pokračování série Cizinka.

Naučná literatura

Praxl Paul: Hora tří zemí: pomezí Bavorsko - Čechy - Rakousko

Tato kniha vypráví, jakou roli kdysi horský hřeben Třístoličníku a Plechého hrál v historii a také v kulturních dějinách tří zemí. Více než dvacet let trvající výzkumnou prací byl v bavorských, českých a rakouských archivech, muzeích a knihovnách shromážděn materiál pro tuto obsáhlou monografii jedné hory a jejího okolí.

Cílek Roman, Moulis Miloslav: 100 hodin, kdy umírala republika

Čas je značně proměnlivá hodnota. Sto hodin, tedy něco málo přes čtyři dny, je údobí, které v životě kohokoli z nás i v chodu států většinou jen málo znamená. Strhující děj, líčený autory v podobě časového sledu a s četnými průhledy do lidských osudů, začíná na faře v spících Bánovcích nad Bebravou, odkud je přes Bratislavu do Berlína narychlo dopraven katolický kněz Jozef Tiso. Končí pak prvními hodinami pátku 17. března, kdy Adolf Hitler již opustil pokořenou Prahu, kde se na Václavském náměstí chystala vojenská přehlídka německých branných sil, a přes Moravu mířil vstříc jásavým oslavám svého triumfu ve Vídni.

Pro děti a mládež

Kýrová Dagmar, Žabková Aneta: Pohozené kšandy kamaráda Standy

Leží tu had? Ne! Vždyť jsou to jen pohozené kšandy kamaráda Standy. Hravé a vtipné básně Dagmar Kýrové pro nejmenší i jejich rodiče doprovázejí pestré a nápadité ilustrace Anety Žabkové.

Stará Ester, Starý Milan: Koho sežere vlk?

Kniha oceňované autorky Ester Staré vám představí nejznámější pohádky v podobě malovaného čtení. Ale pozor! Slova budete vybírat ze dvou variant obrázků, takže se nenechte zmást. Kde zasadil dědek řepu? Na poli, nebo na pískovišti? Co sebrali loupežníci nebohým pocestným? Cennosti, nebo hračky? I když kdo ví, možná vás i druhá, neobvyklá varianta příběhů pobaví. Stejně jako nesmysly, které se vloudily do velkých ilustrací.

Opatřil Jan: Kapřík Metlík pro nejmenší

Knižní příběh kapříka Metlíka si již získal srdce tisíců čtenářů v České republice. Dnes poprvé vstupuje jeho dobrodružství do knihy určené pro ty nejmenší. Nechte se okouzlit nádhernými celostránkovými ilustracemi a poznejte úchvatný svět našich ryb.

Pasování prvňáčků na čtenáře knihovny

V pátek 14. června byli volarští prvňáčci slavnostně pasováni na rytíře a rytířky Řádu čtenářského. Pasovala je královna Knihoslava, a to poté, co prokázali, že už umí číst a také zvládají správné zacházení s knížkami. Pasování je slavnostní zakončení projektu **Už jsem čtenář - Knížka pro prvňáčka**, který probíhá každý rok od listopadu do června a do kterého se Knihovna Volary pravidelně zapojuje.

Vyhodnocení jara 2019

Klimatologické jaro trvá od 1. března do 31. května. Jaké vlastně bylo z pohledu teploty, srážek nebo slunečního svitu? Využijeme k tomu opět data z meteostanice umístěné ve Volarech v Tolarově ulici.

Nejprve porovnáme průměrnou denní teplotu. Březen přinesl velmi teplé počasí, průměrná teplota 3,7 °C a byla třetí nejvyšší za dobu měření. Teplejší byl jen březen 2017 a 2014. Duben byl ve Volarech, co se týče teploty, až 6. nejteplejší za posledních 13 let. Z jarních měsíců se ale normálu vymykal nejvíce měsíc květen. Průměrná teplota dosáhla na pouhých 8,7 °C, květen tak byl nejchladnější za dobu měření. Pro zajímavost je třeba uvést, že nejteplejší květnový den roku 2019 měl průměrnou teplotu 13,7 °C naměřenou 26. května, přitom loni byla průměrná měsíční teplota 13,8 °C. Čili ani jeden den v měsíci nedosáhl na teplotní hodnotu, která byla loni jako průměrná. Jde tak o opravdu výjimečně chladný květen. V rámci republiky byl dokonce nejchladnější květen od roku 1991, tedy za posledních 28 let. Studený květen se projevil na vegetaci, která měla oproti předchozím letům až několikatýdenní zpoždění. Některé listnaté stromy se zazelenaly až v samém závěru měsíce. Pokud porovnáme loňský a letošní květen, rozdíl průměrné teploty je více jak 5° C. Pokud se podíváme na uplynulé jaro jako na celek z pohledu teploty, skončilo až jako 8. nejteplejší za posledních 13 let. Průměrná teplota dosáhla hodnoty 6,5 °C. Nejchladnější v tomto období bylo jaro 2013 s průměrnou teplotou 4,8 °C, naopak nejteplejší to loňské s průměrnou teplotou 7,9 °C.

Jaro bylo jako celek relativně chladné, co se týče srážek velmi nevyrovnané. Za období od 1. března do 31. května spadlo ve Volarech 169 mm, tedy 169 litrů vody na metr čtvereční. Březen byl na srážky velmi příznivý, úhrn 80 mm byl vůbec nejvyšší za 11 let měření. Nejsušším měsícem jara se stal duben s pouhými 12 mm, šlo tak pro změnu o nejsušší duben za 11 let měření. Přitom v dubnu je vláha pro přírodu a vegetaci velmi potřebná. Květen už tak suchý nebyl, přesto se zařadil s úhrnem 77 mm jako 3. nejsušší. Celkově tak klimatologické jaro ve Volarech patřilo k těm sušším za posledních 11 let a umístilo se až na 8. místě. Sušší byla jara 2012, 2016 a 2018.

Sluneční svit nepřinesl v jarních měsících žádnou výraznou odchylku od posledních let. V březnu dosáhl sluneční svit 127 hodin, v dubnu už to bylo 214 hodin. Květen byl v tomto ohledu skoupý, slunce svítilo jen 137 hodin, vyskytly se za posledních 10 let ale ještě dva roky, kdy byl sluneční svit ještě nižší (2010 a 2013). Za posledních 10 let měření slunečního svitu šlo až o 6. nejslunečnější jaro, tedy dá se říci o průměrnou hodnotu. Nejméně jarních slunečních paprsků přinesl rok 2013, naopak nejvíce rok 2011.

Ivo Rolčík
www.pocasi-volary.cz

Počasí ve Volarech - duben 2019

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	8,7 °C	
minimální teplota	-3,1 °C	8. 5.
maximální teplota	21,1 °C	26. 5.
úhrn srážek	77 mm	
maximální náraz větru	12,6 m/s	2. 5.
sluneční svit	137 hod.	
mrazový den (min -0,1°C a méně)	6×	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	7,7 °C	
minimální teplota	-7,1 °C	8. 5.
přízemní minimální teplota	-8,5 °C	8. 5.
maximální teplota	20,8 °C	26. 5.
mrazový den (min -0,1°C a méně)	14×	

Volary, Mlýnská ul., 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	7,8 °C	
minimální teplota	-7,1 °C	14. 5.
maximální teplota	21,4 °C	19. 5.
mrazový den (min -0,1°C a méně)	14×	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	7,9 °C	
minimální teplota	-6,3 °C	8. 5.
přízemní minimální teplota	-8,0 °C	8. 5.
maximální teplota	20,2 °C	26. 5.
úhrn srážek	75 mm	
maximální náraz větru	12,5 m/s	9. 5.
mrazový den (min -0,1°C a méně)	9×	

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

inzerce

PRODÁVÁTE, PRONAJÍMÁTE NEBO HLEDÁTE NOVÉ BYDLENÍ ?

RE/MAX Profil
Realitní služby, jaké si přejete

Nabízím Vám skvělý realitní servis a férové jednání. Zaměřuji se na skutečné potřeby, dodržuji profesionální standardy a přísný etický kodex. Neváhejte mě kontaktovat.
EVA VESELÁ, mob 724 719 444, mail : eva.vesela@re-max.cz, www.remax-czech/profil

inzerce

KOUPÍM: Simson, Jawa, Stadion, Babeta, Pařez, Pionýr, Mustang, ČZ, a jiné. Telefon: 728222938.

KULTURNÍ PŘEHLED ČERVENEC 2019

6. 7.
10:00
sobota

SVÁTEČNÍ PEČENÍ
MUZEUM

Na Husa i věrozvěsta, máme díži plnou těsta. Mistr Sobotovič peče housky, placky i chléb pro katolíky, evangelíky i bezvěrce. Pro děti dílničky.

6. 7.
10:00
sobota

DŘEVĚNÉ DIVADLO: O PRINCI Z KNÍŽKY
MUZEUM

Aby nám to pečení pěkně utíkalo, pojďme na pohádku.
pro děti od tří let

10. 7.
20:00
středa

VEČERNÍ KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA MĚSTA – VOLARY, DŘEVĚNÉ SRDCE EVROPY
SRAZ U MUZEA

Pánové Kozák a Pulkrábek vás provedou historií města tak, jak ji možná neznáte.

11. 7.
17:00
čtvrtek

FRASER BROCKLEHURST: DIGITÁLNÍ KRESBY
GALERIE

Výstava britského malíře, který během svého pobytu na Šumavě ztvárnil okolí Volar.

13. 7.
9:00
sobota

VOLARSKÝ SEKÁČ
UL. MLÝNSKÁ – U BAZÉNU

10. ročník závodu v tradičním ručním kosení.

19. 7.
17:30
pátek

SOUMARSKÉ ZASTAVENÍ
NÁMĚSTÍ

Zastavení karavany soumarů ve Volarech při putování z Prachatic do Grainetu.

26. 7.
17:00
pátek

VÝTVARNÝ WORKSHOP VOLARY - VWV 2019
ZUŠ

Slavnostní vernisáž výstavy obrazů vytvořených v průběhu IV. ročníku výtvarného Workshopu.

26. 7.
20:00
pátek

VEČERNÍ KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA MĚSTA – PO STOPÁCH DĚJIN
SRAZ U KOSTELA

Pánové Kozák a Pulkrábek vás provedou historií města tak, jak ji možná neznáte.

připravujeme v srpnu

17. 8.
-18. 8.
sobota, neděle

VOLARSKÉ SLAVNOSTI DŘEVA

26. ročník tradičních oslav města, které je po právu nazývané Dřevěné srdce Evropy.

KIC VOLARY

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

Nesuďte knihu podle obalu
a přijďte se o prázdninách zamilovat
do nových knižních žánrů.

V knihovně vás čeká

Rande naslepo

s knihou

1. července - 31. srpna 2019

KIC VOLARY

SOBOTA 6. 7. 2019, 10:00
VOLARY - MUZEUM

DŘEVĚNÉ DIVADLO
HONZY HRUBCE

O PRINCI Z KNÍŽKY

Pohádek je velká spousta a když lidé přišli na to,
že je mohou zapisovat, vznikly pohádkové knížky.

A ty máme všichni moc rádi, že ano?

Jednu takovou pohádku v knížce
pro Vás dneska mám,
nemusí se číst, bude trochu vyprávěná,
trochu hraná loutkami, trochu kouzelná
a i tak bude celá v knížce.

Nevěříte? Tak dávejte pozor.

MUZEUM VOLARY

VEČERNÍ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY VOLAR

MUZEUM VOLARY

11. A 26. ČERVENCE 2019
20:00 SRAZ U MUZEA

Vosa Volary

Tak to jsme my - Vosa Volary. Parta lidí, která v dnešní uspěchané době věnuje část svého volného času ochotnickému divadlu. Jsme to my, děláme to proto, že nás to baví. Stále jsme to my, kteří před premiérou koukají škvírou v oponě, jestli vůbec někdo přijde. Jsme to my, kteří čekají na jakýkoliv impuls z obecenstva. A stále jsme to my, šťastni, když slyšíme váš potlesk. Jsme to my, kteří chtějí poděkovat každému, kdo přijde, kdo vezme své děti a je tam, když ho my potřebujeme. Díky moc, že nás podporujete, opravdu si toho vážíme! A co můžeme slíbit? Že vás nenecháme zahálet a brzy vás zas budeme vyhlížet na nějakém představení. Děkuji za Vosu i za sebe, hrdá za pojmenování Principálka, jinak Dita Haladějová.

29. ročník Šumavského putování

Klub českých turistů Volary by chtěl touto cestou poděkovat všem turistům, kteří se zúčastnili v sobotu dne 15. 6. 2019 akce Šumavské putování. Podle slov účastníků byla trasa velmi vydařená a dobrou náladu podpořilo sluníčko a krásná modrá obloha.

Šlo se po Zlaté stezce na vyhlídku, a pak dál po Zlaté stezce k odbočce na Rozvodí. Tam trasa pokračovala k Treehousee Volary (posedu v korunách stromů) a dále se pokračovalo ke kostelu sv. Máří Magdalény, nebo do Volar.

Vše bylo moc fajn, jen účast Volarských občanů byla velmi malá. Přišli i turisté z Německa, Českých Budějovic, Nymburka, Prachatic, Vlachova Březí... Snad to příště u jiné akce bude lepší.

Těšíme se na další výšlap.

Dana Nasková
KČT Volary

Výtvarný workshop Volary - VWV 2019

V červenci se uskuteční již čtvrtý ročník profesního setkání významných evropských umělců Výtvarný workshop Volary. V letošním roce přijalo pozvání celkem 15 výtvarníků z Čech, Moldávie, Rumunska, Běloruska a Itálie. Jsou to: Jiří Altman, Teodor Buzu, AksanaHajdukovich, Cecilia Chiavistelli, Šárka Coganová, Michal Dubnický, Vasile Fuiorea, Lenka Herzogová, Pavel Klíma, Roman Křelina, Vít Pavlík, Tomáš Pergler, Vlastimil Slabý, Vladimír Šavel, Vasile Tolan. Workshop bude zahájen v sobotu 20. 7. 2019 příjezdem umělců do hotelu Bobík. Od pondělí do pátku bude možné

navštívit jednotlivé autory přímo v tvůrčím procesu v prostorách Základní umělecké školy, která, jako již tradičně, poskytuje kvalitní zázemí celé akce. Cílem tohoto projektu je uspořádat akci mezinárodního významu, kdy vzniklá umělecká díla přitáhnou pozornost odborné i laické veřejnosti a zviditelní město samotné. Volary se tak postupně stávají velmi známé v odborném uměleckém světě. Obrazy vzniklé během pracovního týdne jsou postupně prezentovány na výstavách významných kulturních evropských institucí, jako jsou česká kulturní centra v zahraničí či velvyslanectví. Záštitu nad projektem převzala Asociace jihočeských výtvarníků. Vyvrcholením celotýdenní akce bude slavnostní vernisáž výstavy obrazů vytvořených v průběhu pracovního týdne ve Volarech. Dovolte mi, abych Vás tímto srdečně pozval v pátek 26. 7. 2019 v 17:00 na otevření výstavy, která se uskuteční v podkroví ZUŠ Volary. Na závěr bych rád poděkoval Technickým službám a Městským lesům Volary za trvalou podporu.

Vít Pavlík

Volarští myslivci

Miroslav Švec

Nedávno Myslivecký spolek Vltava Volary oslavil kulaté výročí. O tom, kolikáté bylo a jak myslivost na Volarsku funguje, jsem si povídal s Miroslavem Švecem, mysliveckým hospodářem spolku.

Míro, před rokem oslavil váš myslivecký spolek zajímavé výročí. Můžeš nám říci, kolikáté narozeniny jste slavili a můžeš přidat něco málo z historie spolku?

Náš Myslivecký spolek Vltava v loňském roce oslavil 55 let od svého založení, kdy byl založen jako Myslivecké sdružení dne 6. ledna 1963 na ustavující schůzi, a to deseti členy. Z těch zakládajících deseti členů se tohoto výročí dožili ještě čtyři, přičemž pánové Josef Dolejšek a Václav Tesař jsou nadále ve svém krásném věku ještě aktivními členy našeho spolku. Dalšími dvěma zakládajícími členy jsou Josef Mráz a Josef Pocklan. Myslivecké sdružení provozovalo svou myslivost v honitbě, která měla 2,2 ha a byla rozprostřena v místech od Horní Sněžné přes Vltavu, ke Stögrově Huti až k Soumarskému mostu, kde řeka Vltava tvořila z jedné strany hranici honitby. Velkým mezníkem ve své historii tohoto spolku byl rok 2013, kdy po dlouhých jednáních dostává na dalších 10 let pronajatou honitbu Horní Sněžná. Zde chci a musím poděkovat všem vlastníkům pozemků, kteří se k tomu takto postavili. Určitě velkou úlohu sehrála ochota a vstřícnost vedení a zastupitelů města Volary, které má v honitbě okolo 45 % svých pozemků a mělo zájem, abychom na tom myslivecky nadále pokračovali my. Velkým pomocníkem a vstřícným partnerem při pronájmu honitby byly Městské lesy Volary v čele s Ing. M. Řežábkem. Všem jmenovaným patří velké uznání a určitě velké poděkování. Za těch 55 let prošlo mysliveckým spolkem přibližně okolo 60 členů.

Ještě nedávno jsem s Tebou hovořil jako s předsedou spolku, a nyní jako s mysliveckým hospodářem. Co se událo, proč ta změna funkce?

Bývalý myslivecký hospodář ukončil členství v našem MS, a tak nám nezbylo než navrhnout orgánu Státní správy myslivosti nového mysliveckého hospodáře, který má v honitbě na starost veškerou myslivost a věci ohledně plnění plánu lovu a chovu zvěře. Jednoznačně jsme se domluvili na tom, že by to měl dělat člověk z vlastních řad, ale nikomu se bohužel nechtělo jít si udělat zkoušky, a tak jsem byl přemluven, abych do toho šel já. Absolvoval jsem osmiměsíční kurz, složil zkoušku a začátkem října loňského roku jsem byl jmenován mysliveckým hospodářem honitby Horní Sněžná.

Většina lidí si myslí, že je váš koníček parádní. Myslivec vezme zbraň, jde do lesa na posed a čeká, až mu tam cokoliv kromě člověka přijde. Vyvrať nám tuhle špatnou myšlenku a vysvětli nám, co vše myslivec musí udělat od vstupu až po činnost ve spolku.

Koníček to určitě parádní je, ale není to jenom o tom lovu, jak si mnoho lidí myslí. Jak já říkám - je to koníček, který se musí dělat se vším všudy, ať už je to péče o zvěř v zimním období nebo stavba a údržba mysliveckých zařízení. Dále i brigádnická činnost, kde oproti době minulé, kdy se dělalo mnoho brigád pro město, státní statky či lesy, se dnes dělá pouze brigáda pro městské lesy. Dále, jak já říkám veřejně všem členům spolku, dnes není spolek nějakým zájmovým kroužkem, a to si musí všichni uvědomit. Dnes je to o tom, že se musí snažit každý zapojit do chodu spolku, ať chce, nebo ne. Musíme na to, abychom mohli vůbec dělat myslivost, také sehnat či vydělat peníze. Jen pro informaci nás stojí roční nájem honitby skoro 100 tisíc korun, což je jeden milion korun za 10 let pronájmu, což není žádná malá částka, a lovem či prodejem zvěřiny na to nikdy nevyděláme. Proto každý člen musí zaplatit každý rok nějaký členský příspěvek ze svého, který letos dělal 3 tisíce korun na člena. Další věcí je to, že myslivec musí umět také posedět v partě „zelených kamarádů", ať už jenom tak či při dobrém pivečku. To ale bohužel v dnešní uspěchané době mnoho mladým myslivcům chybí. Dnes všichni pořád někam chvátají. Poslední a hlavní náplní myslivce by mělo být dodržovat myslivecké zvyky a tradice.

> "musíme respektovat zájem vlastníků pozemků, že zvěř nesmí ve velkém škodit na lesních, či zemědělských kulturách"

Jakou máte honitbu a jak si po mysliveckéstránce vedete?

Máme pronajatou honitbu na 10 let od honebního společenstva, která, jak už jsem zmínil, nese název Horní Sněžná a má 1296 hektarů. Lesní pozemky mají 790 ha a zbytek je zemědělská či ostatní plocha. Honitba je to docela kopcovitá, ale krásná, kde je z některých míst úžasný pohled na okolí, a hlavně na město Volary. Z jiných zase na Knížecí stolec či obec Pěknou. Ptáš se, jak si vedeme po mysliveckéstránce? Samozřejmě jako dobří hospodáři musíme dodržovat plány lovu a chovu, které se vypracovávají každý rok a odsouhlasuje je honební společenstvo, a musíme respektovat zájem vlastníků pozemků, že zvěř nesmí ve velkém škodit na lesních či zemědělských kulturách.

Co pro své členy děláte? Jak se baví myslivci? Vždyť víme, že máte svou speciální řeč, ale i zajímavý soud o „poslední leči".

Kromě členských schůzí, kde se scházíme pravidelně, také děláme každý rok vždy v měsíci červnu myslivecké posezení s manželkami, partnerkami a dětmi, kde v přátelské atmosféře posedíme u ohně a něčeho dobrého. Samozřejmě naší hlavní akcí je tebou zmiňovaná poslední leč. Ta se nám opravdu daří. Vždy v polovině ledna ve společenském sále za přispění kapely, dobrého jeleního guláše, rautu, tomboly, mysliveckého soudu a v partě dobrých lidí se náramně bavíme. Ten myslivecký soud je vždy perlou poslední leče, kde je každý ve stylu legrace odsouzen za určité prohřešky.

Před šesti lety jste uspořádali parádní myslivecké dny. Nepřemýšlíte o tom, že by se něco podobného mohlo opět uskutečnit?

Jak zmiňuješ, v roce 2013 při oslavě 50 let MS jsme udělali ve městě zdařilou mysliveckou akci, na kterou rádi vzpomínáme, a jen počasí nám v tu dobu bohužel nepřálo. Za 4 roky budeme slavit 60 let MS a samozřejmě nějaký nápad už v hlavě nosím nyní. Mám takový nápad oslovit partnery okolo nás a dát lidem možnost za rozumnou cenu opět ochutnat zvěřinové speciality a toto spojit s kulturním vystoupením, ale co bude za 4 roky, nikdo z nás neví, a tak zatím dopředu nic neplánujeme.

Na závěr trochu odlehčení. Máš kromě myslivosti ještě nějakého koníčka? Co rád jíš, jakou zvěřinu máš rád a dáš nám nějaký tip? Co rodina? A jaké máš přání na závěr?

Vyloženě dalšího koníčka, kterému bych se věnoval, nemám, ale miluji pasivně sport a na ten se živě nebo i doma u televize vždy rád podívám. Co se týká jídla, u mě je jasná jednička vepřo, knedlo, zelo na jakýkoliv způsob a ohledně zvěřiny si určitě musí každý najít to, co mu chutná. Zvěřina je všechna výborná, když se umí dobře upravit, ale pokud ti mám prozradit, jakou zvěřinu miluji já, tak jednoznačně mladého divočáka, ze kterého se nechá výborně udělat úplně všechno. Této zvěřině já říkám dort. Ohledně rodiny musím říci, že mám výborné rodinné zázemí, bez kterého bych nemohl dělat ostatní věci. Co se týká přání, tak bych to rozdělil na přání lidské a myslivecké. To první přání je, abychom byli všichni lidé zdraví, protože bez pevného zdraví nebude nikdy to ostatní. No, a myslivecké přání mám jedno, aby Myslivecký spolek Vltava mohl po mnoho dalších let úspěšně fungovat a provozovat myslivost v pěkném šumavském městě Volary.

Děkuji za rozhovor.
Ladislav Beran

Volarský sekáč 2019

Chceme pozvat všechny občany města na už 11. ročník soutěže v ručním kosení „Volarský sekáč“, který se bude konat v sobotu 13. července, opět na Maxových loukách (za plaveckým bazénem) od 9:00 ráno. Soutěžit se bude v mužské a ženské kategorii, muži budou sekat čtverce 7x7 metrů, ženy 5x5 metrů. Čekáme jako vždy účast české sekáčské špičky, loni se zúčastnilo 25 mužů a 9 žen. Můžeme se opět těšit na první tři muže loňského pořadí, kteří jsou ostatně jedinými českými vítězi „Volarského sekáče“. Jejich převahu narušil pouze mnohonásobný mistr Slovenska Lubomír Košút, který zvítězil při své jediné účasti v roce 2010. Loňský vítěz František Šmolík vyhrál celkem čtyřikrát, stejně jako držitel loňské bronzové medaile Jiří Musálek z Volar. Loňský stříbrný medailista Miroslav Šobr vyhrál jednou. Zdalipak najdou letos přemožitele?

Součástí soutěže bude opět exhibice, ve které se střetne vítěz mužské kategorie s obávaným Křovinátorem Martinem Jandou. Ten byl za celých deset ročníků poražen jen dvakrát. Povedlo se to pouze už zmiňovanému mistru Slovenska Lubovi-Košútovi a pravděpodobně aktuálně nejlepšímu českému sekáči Františku Šmolíkovi. Ten letos opět zazářil také na otevřeném mistrovství republiky v Nebeské Rybné v Orlických horách, kde byl celkově druhý mezi šestadvaceti muži a suverénně vyhrál kategorii nad 60 let. Čtverec 10x10 metrů posekal za úžasných 4:29 minut. V 62 letech!

Ani ženy nijak nezaostávají za svými mužskými kolegy. Počítáme s účastí čtyřnásobné vítězky Drahomíry Peškové z Volar i její velké konkurentky Marie Tupé, která ve Volarech vyhrála dvakrát. Myslím si, že všichni příznivci ručního kosení si přijdou na své, a ti, kdo by se to rádi naučili, budou mít možnost vidět pravé mistry svého oboru.

Ivo Stehlík

Hasiči prověřovali svou připravenost

K pravidelné práci hasičů patří i prověření jejich znalostí a dovedností. Tyto dovednosti se prověřují i prakticky, a to při prověřovacích cvičeních. Jedno z těchto cvičení se uskutečnilo v sobotu 8. 6. 2019 v dopoledních hodinách ve Volarech. Jako námět byl zadán požár budovy s větším množstvím občanů a jejich nutnou evakuací. Aby hasiči spojili povinné s užitečným, rozhodli se cvičení pojmout i jako propagaci pro veřejnost a zároveň si připomenout 145. výročí založení volarského Sboru dobrovolných hasičů. Cvičným objektem se stal Dům dětí a mládeže na Náměstí 24 a zachraňovanými byli mladí hasiči z volarského kroužku. Aby bylo cvičení přiblíženo reálu, probíhalo za účasti okolních požárních jednotek okrsku Volary. Po zahájení cvičení se hasiči chovali jako při opravdovém zásahu. Bylo nutno průzkumem přesně zjistit situaci a rozdělit postupně přijíždějícím jednotkám úkoly jako hlavní zásah do budovy za pomocí automobilového žebříku, evakuaci osob, zřízení shromaždiště raněných, dálkové zásobování vodou na požářiště a další. Postupně přijíždějící jednotky se zhostily svých úkolů na výbornou, čímž dokázaly, že i ony jsou na svém místě. Po skončení cvičení byl proveden nástup zúčastněných na autobusovém nádraží k vyhodnocení. Při té příležitosti zazněla chvála všem, kteří se na cvičení podíleli. Poděkování patřilo vedení volarského Domečku za poskytnutí prostor a pochopení naší práce. Dále patřilo poděkování mladým hasičům a jejich maskérům, kteří je připravili jako správné figuranty zraněných osob. Cvičení se zúčastnilo více jak 60 hasičů z požárních jednotek Volary, Lenora, Horní Vltavice, Strážný a Nová Pec.

Ještě jednou všem děkuji.

Michal Vlas
velitel sboru dobrovolných hasičů Volary

Dobrá práce trenérů přípravek začíná nést ovoce

Na hřišti se jaro klukům povedlo. Mini přípravky pod vedením realizačního týmu ve složení Martin Honner, Jarda Fučík, Martin Sedlák, Jan Šnelcer a Lukáš Iliev vyhrály okresní přebor, což je pro všechny velký úspěch. Starší přípravky hrály rovněž velmi dobře a většina kluků je připravena na plynulý přechod k žákům.

Velká sezóna byla ve znamení výher, ale to u této kategorie není zas tak podstatné. Důležitější je, že kluci zvládli pod vedením zmíněných trenérů fotbalovou abecedu na jedničku. Umí zpracovat míč, nahrát, vystřelit a podělit se o radost z branek. Zde musím ocenit i to, jak kluci plní taktické pokyny trenérů a jak je umí přenést na hřiště.

Výsledky:

Tatran-Vimperk C 32:0 a 28:0, Tatran-Prachatice B 8:5, Tatran-SK Čkyně 6:3, Tatran-Vlachovo Březí 8:2, Tatran-SK Vacov 18:5, Tatran-Zdíkov Stachy 11:4, Tatran-Blaník Strunkovice 19:0,Tatran-SK Lhenice 10:8, Tatran-Vimperk B 6:3.

Tatran Starší přípravky

Na jaře se sice hrálo systémem každý s každým, při devíti týmech je to však málo a zápasová praxe chybí. To ale není problém klubu, který pod vedením trenérů Václava Nechutného a Miroslava Trosta sbírá velké zkušenosti. Kluci hrají velmi dobře a jejich návyky jsou již hodně fotbalové. Přechod do žáků by měli ti nejstarší zvládnout dobře a v novém ročníku je to i pro ně velká výzva.

Benjamínkům gratulujeme k zisku titulu přeborníků okresu Prachatice, starším kamarádům děkujeme za dosažené výsledky a všem přejeme krásné léto, hezké prázdniny a v novém ročníku hodně štěstí.

Výsledky:

Tatran Volary-Netolice 6:6, Tatran-Vacov 5:7, Tatran-Vlachovo Březí 7:4, Tatran-Husinec 8:6, Tatran-SK Čkyně 2:6, Tatran-Vimperk 6:10, Tatran-Prachatice 3:18, Tatran-Zdíkov Stachy 9:1.

A nezapomeňte, kluci a holky, kteří byste rádi i rády hráli fotbal, stačí jen zajít na hřiště, nebo se domluvit u Martina Honnera. Kdo z vás má chuť do hry, hrát ve výborném kolektivu a dávat góly, jste vítáni.

Ladislav Beran

Poděkování sponzorům TJ Tatranu

Oddíl stolního tenisu TJ Tatran Volary děkuje všem sponzorům, kteří se podíleli na činnosti oddílu. Poděkování patří těmto sponzorům:

pí Morongová	restaurace U Potůčku
p. Steinbach	stavební firma
p. Ing. Kašpar	obchodní činnost
p. Ferenčík	Oto Elektro s.r.o.
p. Lenhard	Autoopravna Lenhard
p. Pharm., Dr. Kejzlar	Lékárna Volary
p. Ing. Pěsta	ELIM s.r.o.
p. Hazuka	Auto Hazuka
pí Spoustová	hotel Chata
p. Iliev Roman	ZDERO Volary s.r.o.
p. Štolka	STAVKO s.r.o.
pí Engelová	obchodní činnost Vimperk
p. Paule Roman	Pohřební služba Prachatice
p. Sedlák Martin	KING BETON s.r.o.

Karel Hrdonka

inzerce

Kosa mladému kaplanovi vrátila úctu (Volary)

Ernest byl kněz, tedy přesněji kaplan. Volarský kaplan. A po pravdě řečeno už jím být moc nechtěl. Přestože to jeho úřad vyžadoval, autoritu neměl žádnou a všem byl spíše pro smích. Pravda, byl poněkud nesmělý a nešikovný, a navíc jeho školní němčina mu tu byla k ničemu, ale takových kaplanů tu před ním i po něm sloužilo vícero. Těžko říci, proč jej farníci nepřijali, ale respektu neměl za mák u dospělých a děti, jež vycítily, že je za škodolibost nikdo kárat nebude, mu ze života činily peklo. Když pak starý pan děkan zemřel a Ernest zůstal na nějaký čas na faře sám, sbíralo se k pohromě.

Toho rána, za neustálého pochechtávání a hlučení volarských, odsloužil kaplan ranní mši a se slzami na krajíčku se zavřel na faře. Otevřel brevíř, odříkal modlitbu ke svatému Prokopu, jehož toho dne církev svatá slavila, a pak kradmo a trochu závistivě z okna vyhlížel partu ženců, která s kosami mířila na obecní louky pod mlýnem.

Ernest vyrostl na statku, a kdyby si mohl vybrat, sedlákem by zůstal. Ale hospodářství bylo jedno, dětí šest, a tak pro něj otec přichystal kolá¬rek a osud jej zavál do těchto nehostinných hor s ještě více nehostinným a všemu cizímu uzavřeným lidem.

Chvíli se litoval, přemýšlel, jak se toho pro něj až příliš těžkého kříže zbavit, a tak nějak zbůhdarma, či snad naopak shůry seslanou myšlenkou se mu vybavil obrázek opata Prokopa, jak v podkasaném hábitu zapřahá čerta a vyorává v kamenité půdě brázdu. Chvíli ještě hleděl z okna, pak zamířil do kolny, odkud se vzápětí ozvalo klepání kladívka o kov. Hned na to zazpíval brousek a Ernest se vydal po cestě, kudy jen okamžik před ním kráčeli ti, co mu činili jen příkoří.

S kosou přes rameno přišel k louce, podkasal si kleriku, a aniž by se podíval po ostatních, rozvážným, i když trochu nervózním pohybem prořízl trávu. Při druhém rozmachu se mu vrátil klid a v tu ránu zapomněl na celičký svět. Zase byl v myšlenkách na otcových lukách s bratry, vlasy mu čechral sluncem prohřátý vánek a voněla právě posečená tráva.

Ostatní ustali v práci, chvíli na něj civěli jak na nějaké zjevení, ale že tu nebyli od lelkování, ale od práce, opět se chopili kosišťat a dali se do díla. Jak došli na konec řádku, vzal jeden z těch věčně se mračících vousáčů džbánek pramenité vody, zhluboka se napil, do rukávu otřel mokré vousy a mlčky jej podal Ernestovi. A když na druhý den při ranní bohoslužbě předstoupil kaplan Ernest před oltář, neuvítal jej obvyklý hluk a hartusení, ale zcela zaplněné lavice farníků zbožně a uctivě sledujících toho jejich mladého pana kaplana.

Jaroslav Pulkrábek

Co se vám vybaví, když se řekne „VOLARY“

Aleš Palán
spisovatel, Praha

Jediné opravdu šumavské město. Ostatní jsou bránou Šumavy a některá z nich jsou krásnější. Ale bránou se musí projít za nějakým cílem. Volary, jejich okolí a fascinující lidé bývají alespoň pro mne tím cílem.

Václav Koblenc
muzikant, novinář, České Budějovice

Roman Kozák. Šumava. Sudety. Dřeváky. Vít Pavlík. Koncert pro svobodné lidi. Paměť krajiny.

Hanz Schopf
nakladatel, Riedlhütte, Bavorsko

Dřevěné tyrolské domy, romantická železnice do Nového Údolí, krásný kostel, Rosa Tahedl.

Č. p. 314 Pivovar

Volarský pivovar vznikl díky vichřici. Pověstný orkán z října 1870 přinesl lesní kalamitu, na níž však Volary následně zbohatly. V dubnu 1871 byly císařem povýšeny na město a dávné snahy o vlastní pivovar měly náhle oporu v nečekaných příjmech. V květnu 1873 byl založen pivovarský výbor, do roka byly dokončeny plány včetně rozpočtu a již v červenci 1874 byl na staveništi proveden první výkop. Stavební povolení bylo okresním hejtmanstvím vydáno až v srpnu 1875 a tento rok také později Měšťanský pivovar Volary uváděl coby rok svého založení. Stavba komplexu sklepů a budov byla rozsáhlá a vyžádala si velkého množství peněz, objemu stavebních prací i času. Voda pro pivovar se vybírala z pěti pramenů, zbudován byl Pivovarský rybník. V roce 1876 se společenstvo pivovarského výboru oddělilo od obce a nechalo si zaregistrovat vlastní stanovy. Stavba pokračovala i v průběhu roku 1877, ale pivovar stále nebyl hotov. Není divu, vždyť vznikal největší objekt ve městě (až o víc jak čtvrtstoletí později vzniknou podobně velké budovy základní školy a dřevařské průmyslové školy). První veřejné čepování nového volarského piva bylo pojato jako slavnost a konalo se v neděli 24. června 1879.

Měšťanský pivovar vařil pivo světlé i tmavé. Pro svoji polohu nad městem a hospodářský význam býval později označován za „volarské Hradčany". Dvakrát výrazně expandoval co do výstavby i odbytišť; pokaždé v souvislosti se vznikem a rozšířením železniční sítě na Volarsku. Vedle pivovaru vznikl lesopark s tanečním parketem a zázemím pro společenské akce pod širým nebem. Pivo se vařilo i přes obě války. V 50. létech byl volarský pivovar vřazen do národního podniku Jihočeské pivovary a fungoval až do přelomu let 1960/61, kdy byl na základě direktivního rozhodnutí shora zrušen.

Majitelem objektu č. p. 314 byly poté Státní statky Šumava (měly zde i kanceláře), po nich přešel bývalý pivovar do držení firmy ZEFA. V průběhu let sloužily prostory různým nájemcům, od prodejny stavebních materiálů přes výrobu dřevěných hraček po výrobu palivového dřeva. V přilehlém parku proběhla v létě 2006 slavnost Pivobraní, v jejímž rámci se konaly i exkurze do zpustlých interiérů varny. Vaření volarského piva bylo obnoveno v srpnu 2013, avšak nikoliv na původní adrese, nýbrž v restauračním minipivovaru Městského hotelu Bobík na volarském náměstí. Budovy pivovaru č. p. 314 jsou stále působivé, avšak chátrají.

Roman Kozák

Franz Veits

Přestože Volary byly město vesměs německé, mnoho starých německých hrobů na zdejším hřbitově dnes již nenajdete. Ale i tak dnes se můžete zastavit třeba u náhrobku se jménem Franze Veitse. Toto jméno se naposled na veřejnosti objevilo v roce 2011, kdy na půdě jednoho volarského domu nalezli srolovaný obraz „Stožecké madony", namalované právě Veitsem. Avšak tento člověk byl nejenom malířem, ale snad i prvním šumavským fotografem. Jeho první fotografické portréty totiž pocházejí z roku 1868. Narodil se 9. února 1830 v Opolenci, který je dnes součástí Kašperských

Hor, v jejichž arciděkanském kostele byl den nato i pokřtěn. Po praxi malíře skla studoval na pražské malířské akademii, ve Vídni, s dvouletým studijním pobytem v Itálii. V roce 1864 se přiženil do Stögerovy Huti. Mladá žena, jejíž prvý manžel tragicky zahynul při lovu, prý muže od myslivosti i malby zrazovala a teprve k stáří mu koupila barvy. I tak se traduje její půvabný výrok že „Franci v zimě může malovat, v letě muší chovat". Zesnul 4. června 1906 a nedožil se ani obou strašlivých světových válek, ani odsunu po té druhé.

Jaroslav Pulkrábek

Našli jsme v archivu…

K vašemu přípisu ze dne 23. VI. 49 oznamuji Vám následující. Satarik Josef a Sís Michal měli skutečně přidělené usedlosti v Cudrovicích ve špatném stavu. Ovšem nedbali příliš na různé menší opravy, které si mohli sami provést. Nouzový provoz na třech chalupách pí. Stobárová nemohla vést, poněvadž jí byla přidělena usedlost jedna. To, že obsadila tři domy, dělala o své újmě bez dovolení MSK a pravděpodobně bez svolení (písemného) NPF. Nemohu Vám vystavit žádná dobrozdání pro zmíněné dva reemigranty, poněvadž bych musel pro příznivé doporučení lhát. Z hospodářského/zemědělského stanoviska jsou to lenoši a nedbalci (zvláště Satarik), kteří si nejraději zapřáhnou koně a jezdí po světě (Volary, Prachatice) a žalují na správního komisaře. O polní hospodářství se mně zde vůbec nestarali. Dodávkové povinnosti plnili nedbale tak na 25 %. Politický postoj jejich neznám. Je-li Stobárová hubatá, zařvěte na ní a vyhoďte ji z kanceláře. Nemohl jsem s nimi jednat v rukavičkách, poněvadž si 210 SOkA Prachatice, Okresní národní výbor Prachatice, Přídělové řízení, K. Ú. Cudrovice, Usedlost čp. 5 Cudrovice, vyúčtování 63 toho nezasloužili. Předepsal jsem jim úřední hodiny, neb jinak by mě navštěvovali denně, večer i v noci. Tolik asi důvěrně. (jména jsou změněna)

SOkA Prachatice, Místní národní výbor Cudrovice, inv. č. 12, kart. 1, Evidence obyvatel, příděly, šetření, projednání dědictví.

Soumarský Most

Na sklonku osmdesátých let jsem často jezdíval přes Volary do Lenory, a míjel tak odbočku na Soumarský most. Odbočka bez možnosti odbočení. Nebyl tu žádný zákaz, žádná závora či jiná překážka, ale museli byste mít sakra vážný důvod se tam vydat a ten sdělit pohraničníkovi, který stál jen o pár metrů dál. A tak jsem mohl blinkr bez obav zapnout až po pádu Železné opony. Přitom mě to tam tak lákalo!

Soumarský most je údajně zmiňován již v polovině 13. století v nedatované listině pasovského biskupa Oty z Lonsdorfu. Jedná se v ní o to, že pasovský ženský klášter Niedernburg měl část svých příjmů z mýta na Zlaté stezce odvádět vyšehradské kapitule na opravy „mostu v lese" („ad renovandum pontem in silva"). Ale není zas tak úplně jisté, zda jde právě o tento most, nebo o nějaký jiný most „v lese" na trase Zlaté stezky.

Je totiž dost pravděpodobné, že v samém počátku existence Zlaté stezky chodili soumaři se svým zbožím jinudy. Tedy nikoliv přes České Žleby a Soumarský most na Volary, ale hranici překročili v místech, kde později vyrostla obec Nové Údolí, dále sledovali levý břeh Studené Vltavy, prošli pod hradem Stožec přes Pěknou, Zbytiny a Libínské Sedlo do Prachatic.

A na této cestě byl také jeden most, a to rovněž přes Teplou Vltavu, těsně před soutokem se Studenou. A třeba ta zmínka biskupa Otty patří zrovna tomuto. Na mapě vydané před polovinou 19. století jsem tu nějaký most ještě našel, na předválečné již ne. Dnes je v místě, kde tento most stával, umístěn vodočet Chlum a na břehu železný křížek. A dokonce i pozůstatky jakéhosi starého mostu. A aby toho nebylo málo, o označení soumarský most se rovněž uchází i druhý z mostů na „českožlebské" trase, a to mostek přes Mechový potok. Rovněž on by měl pamatovat časy Zlaté stezky, i když ne ten dnešní, ale jeho předchůdce. V roce 1841 totiž starý dřevěný most nahradil nový kamenný. Za třicetileté války stála zřejmě na bavorské straně malá strážní stanice, tudíž šlo o poměrně významné místo na stezce.

První známý písemný doklad, který vyloženě hovoří přímo o existenci mostu přes Vltavu za Volary, tedy o tom „našem soumarském mostě", pochází až z 20. srpna roku 1570 a píše se v něm, že „dělníkuom na mostě za Volary přes Vltavu od díla, co voda pobrala za 9 dní, po 6 gr. Za den dáno z komory 54 gr".

O údržbu mostu se od pradávna totiž staralo město Prachatice, kterému z pochopitelných důvodů záleželo na tom, aby cesta byla co nejschůdnější a nekomplikovala obchod. A tak existuje řada zápisů o jeho opravě či údržbě. A také o tom, že byl několikrát stržen a postaven znova. To víme například díky záznamu z 20. listopadu roku 1598, kdy „Šelemonovi z Volar a jeho třem pomocníkům byly zaplaceny 2 kopy grošů míšenských „od dělání nového mostu za Volary". I po třicetileté válce, ve které se o most mnohokrát bojovalo, postavili prachatičtí měšťané se svolením Volarských most nový. Prachatický primátor totiž v létě roku 1652 při vizitaci za doprovodu dvou radních konstatoval, že most je v tuze žalostném stavu a soumaři se ho bojí použít.

Dřevěný most sloužil až do roku 1937, kdy byl nahrazen betonovým. To mě zprvu trochu mátlo, neboť dřevěný most je k vidění i na snímcích v době po druhé světové válce. Až později jsem zjistil, jak k tomu došlo. Na konci války Němci most vyhodili do povětří a notně jej poškodili. Dalo se po něm sice přejít, přejet již nikoli. Nový most postavený v listopadu 1945 byl opět ze dřeva. Jel jsem po něm pouze jednou, v roce 1988 cestou do Stožce, kde jsem měl na nádraží zprovoznit rozvod elektřiny pro jeřáb. Toho léta přišla vichřice a na skládce ve Stožci se hromadilo dřevo. A ze stejné příčiny, tedy dopravy dříví, bylo potřeba pevnějšího mostu. A tak vojáci postavili provizorní železný. To se psal rok 1989. Sloužil devět let a od roku 1998 máme opět betonový.

Když porovnáte staré mapy a snímky, zjistíte, že soumarský most mírně putoval o pár metrů sem i tam. To proto, že ho ne vždy postavili přesně na místě toho předchozího.

Sídlo porybného, které stálo u Soumarského mostu, bylo posledním domem,jenž ve Volarech vlastnili Schwarzenberkové. Patřilo k starousedlostem s právem těžby dřeva a pastvy. Když chtěla obec Volary práva převzít, odmítl kníže s poznámku, že je hrdý na to být občanem Volar.

Jaroslav Pulkrábek

ZUŠ Open.

Demisi!

Muzejní noc.

Loučení s mateřinkou.

O Sv. Janu Neumannovi na Americké ambasádě.

Pasování nových čtenářů.

Dětský den.

foto Jaroslav Pulkrábek

Vítání léta.

VOLARSKÝ SEKÁČ 2019

Spolek Ekocentrum - U Nás Volary a KIC Volary
zvou na
11. ročník závodu v tradičním ručním kosení

13. 7. 2019
VOLARSKÝ SEKÁČ

od 9.00 hod. na Maxových loukách

(ul. Mlýnská vedle plaveckého bazénu)

registrace závodníků od 8.00 hod
závodí se v kategorii muži a ženy

ZÁVĚREČNÁ EXHIBICE

Nejlepší muž proti „Křovinátorovi“
souboj ruční práce a stroje..

Vstupné dobrovolné - občerstvení zajištěno

volary.vesele.info
kic-volary.cz

KIC VOLARY